

riets Embedsmænd deler Ministerens optimistiske Syn i nogen udpræget Grad.

Ligeledes vil jeg i denne Forbindelse tillade mig at fremdrage nogle Udtalelser af Veterinærfysikus Professor C. O. Jensen til „Nationaltidende“. Han siger rent ud, at der næsten altid ligger handelspolitiske Hensyn bag saadanne Importforbud. Bladet spørger ham, om han mener, Smittefaren kan begrunde disse Forbud. Professoren svarer hertil, at en Grund er det jo altid. Bladet spørger igen, om det imidlertid er Grund *nok*, og saa faar Bladet det saare karakteristiske Gensvar: „Det er kun, naar man har Brug for den“ — altsaa for en saadan Grund. Jeg beder nu dette høje Tings Medlemmer sammenholde disse Udtalelser med den højtærede Landbrugsministers Udtalelser eller gøre sig bekendt med dem gennem Fortrykket, hvis de ikke helt ud har dem præsent i deres Enkeltheder. Jeg er vis paa, at man i alt Fald vil forstaa, at jeg efter disse Prøver paa den af den højtærede Landbrugsminister repræsenterede Handelsaand tager mig det nogenlunde let gennem en hel Spalte omtrent at faa serveret Beskyldning for at drive statsfarlig, chauvinistisk Politik og for at være med i de Strømninger, der nu er en Ulykke for Europa, og som er ved at begrave vor gamle Verdensdels Kultur under Ruiner o. s. v. Jeg skal ganske lade disse stærke Ord ligge, eller rettere, jeg vil lade dem tale for sig selv. Jeg kan dog ikke afholde mig fra at gøre opmærksom paa den besynderlige Sætning, hvormed den højtærede Landbrugsminister afslutter denne Del af sin Tale, idet han erklærer, „at fordi andre Lande gennem en nationalistisk Handelspolitik ødelægger sig selv, derfor er det ikke nødvendigt, at vi selv gør det“. Nej, det er det sandelig ikke, men jeg synes nu nærmest, det er det ærede Udland, som ødelægger os, og at Spørgsmaalet derfor maa blive, om vi skal finde os heri, eller rettere, om vi har Midler til at afværge det.

Den højtærede Landbrugsminister har allerede fundet Anledning til fra dette Sted at tage Afstand fra visse Motiver, som maaske kunde lægges i hans Ord angaaende min Tale, og jeg er ham taknemmelig derfor. Det forekommer mig dog, at

naar Ministeren blandede Begrebet Højfinans ind i disse Forhold, skal det fremhæves — og jeg vil gøre det overalt, hvor jeg møder dette —, at vor reelle Industri under Krigen ikke var identisk med den Svindel og Spekulation, som vi alle vender os imod med Foragt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at en af de faa herhjemme, som i hine forvirrede Aar havde Mod til at træde op netop mod hele Spekulationens Vampyrarbejde i vor Produktion og advare herimod, var Industriens Førstemand, Ingeniør Foss. Gang paa Gang protesterede han offentligt imod, at den ansvarløse Spekulation greb ind i Produktionen for at udnytte denne og for at plyndre den og saaledes svække den overfor de haarde Modgangstider, som han forudsaa vilde komme, og Gang paa Gang stillede baade han og andre Industrifolk bestemte Forslag til den daværende Regering om at hindre dette modbydelige Spil. Jeg tror, vi alle nu kan være enige om, at det var saare ulykkeligt, at disse Raad den Gang ikke blev fulgt.

Jeg maa derfor paa dette Omraade henvise den højtærede Landbrugsminister til Ingeniør Foss' Udtalelser og Udredninger den Gang, som er samlet og foreligger trykt, og jeg maa ikke mindre til Belysning af, hvad jeg forstaaer ved en aktiv Handelspolitik, henvise til det Indlæg, Ingeniør Foss nylig har offentliggjort i „Nationaltidende“, og hvor han ved et enkelt Eksempel, nemlig Forhandlingerne med Tyskland i 1917, viser, hvorledes et Samarbejde mellem alle Erhverv og en klog forretningsmæssig Udnyttelse af vore Chancer formaaede at sikre Danmark meget store Fordele i en Situation, der sandelig saa saa mørk ud, som tænkes kunde. Jeg kan nu ikke se den mindste principielle Forskel mellem de handelspolitiske Forhold, der nu bydes os, og de Traktatforhandlinger, der venter os, og saa de korte og meget omfattende Overenskomster, der sikrede Handelsforholdene under Krigen. Jeg tror derfor ikke, vi skulde kaste hele dette værdifulde Læremateriale over Bord eller lade haant derom, men tværtimod bygge videre derpaa. Dette er, hvad jeg er traadt ind for, og dette staar jeg ved.

Den højtærede Landbrugsminister